

kou/erotickou fantasy, kterou si prostě musíte přečíst. Když k tomu přidáme krásnou obálku od Adély Stopky, vznikne z toho kniha, která vám v knihovně bude dělat velkou radost.

(Stacey Marie Brown: Divoká říše.

Přel. Veronika Trusová. Praha,

CooBoo, 2022. 366 s., 399,- Kč)

Hodnocení: ****

Karolína Vinická

STÍN BOHŮ VRACÍ DO FANTASY

SKANDINÁVSKOU SYROVOST

Naši představivost již nesčetněkrát dráždily legendy skandinávských pěvců, příběhy bojechtivých válečníků, připlouvajících z chladných zemí a jejich bohů, mocných i lstivých. John Gwynne dokázal, že písně bojovníků zaslíbených Valhale neztratily nic ze zvučnosti. Něco zachoval, jiné elementy naopak úplně převrátil a výsledek naservíroval společně s medovinou ke krvavé hostině. *Stín bohů* otevírá ambiciózní ságu Krvopřísežní.

V krajích Vigrídu se lidé rozloučili s tradičním náboženstvím. Většina zdejších bohů se zde vybila v jediné osudové bitvě a jejich odkaz je v nemilosti. Božské kosti stále poskytují prospěch svým majitelům, ovšem lidmi, kteří v sobě mají božskou krev a projevují se u nich magické vlastnosti zasvěcených zvířat, jsou zotročováni.

V nevládném světě se na scénu dostávají tři zajímavé osoby. Orka žije zdánlivě poklidně se svým manželem a synem, ovšem v jejich okolí dochází k podivným útokům na statky

a žena bude muset brzy za svou rodinu bojovat. Varg je uprchlý otrok, kterému nyní jde o pomstu a rituál, jehož pomocí by se mohl dozvědět víc o smrti své sestry. To jej zave-

de do náruče válečnické skupiny Krvopřísežní. A nakonec Elva již je dlouho členkou podobné družiny – Lítých bičů. Její výpravy ji dostanou o něco blíž k dědictví poslední božské bitvy. Všichni tři se však zapletou hlavně do událostí, které budou děsivým způsobem tvarovat budoucnost.

Je jasné, že autor vychází vstříc různým druhům fanoušků fantasy. Jeho vlastní nerdovský statut je kromě jiného

potvrzen jmény tří ústředních hrdinů. Na jedné straně tu máme realisticky nepřijemné prostředí, ale zároveň je do něj začleněna občasná magie a fantastické bytosti (včetně starých známých trollů). Nadpřirozené prvky spíš zdůrazňují, jak je celý svět nebezpečný, takže na nás o to více dolehne tíže prostředí plného násilí. Gwynne nás ukotvuje v této kultuře dokonce i do takové míry, že používá řeč starých *kenningů* a jistě poznáte, že postavy a historie bohů jsou vtípnou variací na skandinávskou mytologii. Nicméně hlavní devízou je vyprávění schopné udržovat zájem. Protagonisty žene zpočátku kupředu velmi jednoduchá motivace, což činí děj přehledným a každá jeho kapitola přináší nové vzrušení. Jejich pocity a myšlenky se nám zaryjí pod kůži stejně jako boje a Gwynne učiní zapamatovatelné i vedlejší postavy pomocí dialogu. Můžeme se domnívat, že mnozí budou chtít *Stín bohů* vidět zfilmovaný, avšak je na místě pochybnost, zdali to není zbytečné. On to totiž už svým způsobem film je, biják s výpravnou elegancí *Pána prstenů* a schopností rozproudit krev ve stylu snímků Micheala Baye.

Ano, Gwynne vlastně není moc originální, pokud jde o námět, zato ve zpracování rozhodně. Celý klimax knihy je totiž jeden z největších fantasy kýčů, ale i to vás díky kvalitě prózy vezme u fanouškovského srdce.

(John Gwynne: Stín bohů. Přel. Roman Tilcer. Brno, 2022, 512 s., 549,- Kč.)

Hodnocení: ****

Jiří Kábrt

LUXUSNÍ BONBONIÉRA HRŮZ

Pavel Skořepa je spisovatel a básník s výrazným vztahem k černému humoru a hororu, ale také k bravurní drezuře slov, jak prokázal už ve své prvotině *Zlověsti*. Čeština skýtá k literárním hrátkám spoustu možností – zejména pro autora, který má pro ni cit a imaginace na rozdávání. Pro takového tvůrce představuje relevantní výzvu drabble, krátká úderná próza o stu slov (maximálně a včetně nadpisu). Pro příběh s rychlým spádem a napínavým dějem jsou strach, děs a krvavá pointa ideální působišťe! Tak vzniklo *Jedno sto skořápek*, drabbleů Pavla Skořepy, původně publikovaných v internetovém časopisu *Abdon* mezi lety 2019-2021. Odehrávají se více méně v současné realitě, byť s jistými žánrovými výhradami, a začasté odpo-